

## ***Stavba leteckého trenážeru a simulátoru řízení letového provozu, aneb vítězit se dá pouze v týmu***

Je polovina června, léto je v plném proudu a obyvatelé Prahy pomalu odjíždí na vytouženou dovolenou. Skupince nadšenců, kteří se rozhodli, že si postaví letecký trenážer a k tomu simulátor řízení letového provozu, právě začíná práce, která bude dlouhá, plná překážek, ale vyplatí se.

V první řadě nutno říci, že projekt vznikl v prostorách Vyšší odborné školy a Střední průmyslové školy dopravní v Masné 18 v Praze 1. Bylo tedy nutné najít vhodné prostory, kde by se projekt simulátoru a trenážeru dal vůbec postavit, ale především, zda by v dané učebně byl stále ještě dostatek místa pro výuku. Netrvalo dlouho a učebna se pro nás našla. Byla to ještě standardní učebna s lavicemi a židličkami, přesně taková jako si ji všichni pamatujeme z dob své školní docházky. Čekala ji tedy poměrně rozsáhlá rekonstrukce. Vedení školy splnilo slib a učebna byla připravená ještě před koncem školního roku, vypadala úplně jinak, než jak jsme ji pamatovali před pár týdny. Stěny pokryla černá barva, která sahala až ke stropu, podlaha byla vyrovnaná a v rohu místnosti přibyla klimatizační jednotka. „Výborně pomysleli jsme si, tak to bychom měli“. Přišel tedy čas pomalu objednávat komponenty ke stavbě samotného trenážeru a simulátoru. U projektu řízení letového provozu bylo rozhodování o společnosti, která nám pomůže, jasnou záležitostí. Rozhodli jsme se zadat výrobu komponentů společnosti, která působí na trhu již dlouhá léta a dodává komponenty přímo pro Řízení letového provozu České republiky. Těžší oříšek však byl s letadlovou částí, neboť ve světě neexistuje společnost, která by vyrobila kompletní trenážer včetně avionických přístrojů za „rozumné peníze“. Bylo tedy nutné „rozhodit sítě“ a oslovit několik společností napříč celým světem. Povedlo se, komponenty jsme pomalinku začínali objednávat. Původní termíny však byla schopna splnit jen italská společnost, od které jsme objednávali především díly, jako jsou např. rádia. Celý projekt tedy nabral mírné zpoždění, ale to nám nevadilo, neboť bylo nutné připravit dvě počítačové sestavy, které budou nakonec celým srdcem našeho trenážeru Boeingu 737NG. Celou dobu jsme preferovali koncepci vlastní stavby, takže jsme se všichni scházeli především v dobách osobního volna.

Prázdniny byly v plném proudu, naše učebna se začínala plnit velkým množstvím krabic a obalového materiálu přesně tak, jak docházely komponenty z různých koutů světa. Významnější krok přišel ke konci letních prázdnin, počítačové sestavy byly úspěšně zkompletovány a otestovány. Velkou radost nám však udělala společnost, která už pro nás měla připravený simulátor řízení letového provozu. Bylo tedy nutné domluvit termín montáže, vzhledem k rozměrům ovládacího pultu jsme se rozhodli využít dlouholeté zkušenosti společnosti s finálními montážemi a při sestavování jsme jen asistovali. Celá kompletace trvala dva dny. „Výborně!“ Píše se prvního září a simulátor řízení letového provozu stojí a je plně funkční. Nyní už tedy jen zbývalo sestavit samotný trenážer Boeingu 737NG.

Nový školní rok už se rozeběhl a nám bylo jasné, že původní cíl, který jsme si dali a to sice první polovina září pro letadlovou část, je více než nereálný. Nejenže nám chybělo stále dost komponentů, ale s postupujícím školním rokem bylo stále těžší najít volný čas. Nicméně ve

svém úsilí jsme nepolevili a pokračovali jsme na sto deset procent. Hnala nás obrovská vášeň, jelikož jsme všichni opravdoví letečtí srdcaři. Práce tedy pokračovaly pomaleji, ale pokračovaly! Náš nový termín, který byl uznán všemi za reálný, a to sice první polovina prosince, jsme opravdu všichni chtěli splnit.

Konečně začala kompletace letadlové části. Hnání přesvědčením, že to musíme stihnout, jsme pracovali snad ještě usilovněji než dříve, ale jak už to bývá, ne vždy se vše daří, ani nám se nevyhnuly problémy, támhle nefungovalo toto a tady zase tohle, to je však daň ze stavby. Rozhodně jsme se nenechali vykolejit, ba naopak byli jsme rádi, neboť se někteří z nás naučili i novým dovednostem. Termín se blíží, dokončovací práce pokračují a nás čekají první „letové“ zkoušky. Po spuštění nikdo ani nedutá, vše funguje, je to až neuvěřitelné, ale povedlo se to. Píše se prvního prosince a my si všichni můžeme oddychnout, zvládli jsme to. Jak s oblibou říkám, na začátku to byla jen hromada krabic a různých komponentů a za pár měsíců z toho vznikl letecký тренаžér. Pokud se na celou stavbu podívám zpětně, je až neuvěřitelné co se nám všechno podařilo a co jsme společnými silami dokázali. Rozhodně se nedá říci, že je to projekt jednotlivce, je to projekt společný, který jsme byli schopni díky skvělému vedení školy dokončit. Za celé zaměření letecké dopravy na VOŠ a SPŠ dopravní Praha 1, Masná 18 přeji projektu hodně úspěchů a co nejméně závad.

Petr Mysík

Autor je učitelem  
VOŠ a SPŠ dopravní, Masná 18, Praha 1, předmětu  
Fiktivní firma, studentem  
Vysoké školy obchodní v Praze a  
zaměstnancem letecké společnosti  
Travel Service a.s.